

De Wonderdadige Medaille

In de loop van de geschiedenis zijn wereldwijd ontelbare meldingen geweest van Mariaverschijningen, waarbij de Moeder van Jezus zich openbaarde aan gewone mensen, vaak nederige kinderen. De boodschappen die zij overbracht, omvatten een rijkdom aan emoties als liefde, hoop en troost, evenals spirituele raadgevingen en profetische inzichten. Overbekend is natuurlijk Lourdes. Maar 28 jaar eerder vonden er even opzienbarende gebeurtenissen plaats aan de Rue du Bac in Parijs. Auteur Hilda Spruit onderzoekt!

TEKST & FOTO'S: HILDA SPRUIT

*‘Zuster Labouré, kom met mij mee naar de kapel.
De Heilige Maagd wacht op u’*

De woorden van de Heilige Maagd wekten en wekken een diepe resonantie op in de harten van miljoenen en drukken een onvergetelijke stempel op de geschiedenis. Haar verschijningen hebben geleid tot de oprichting van heilighdommen en bedevaartsoorden, waar gelovigen troost en kracht vinden. Eén van de meest iconische gebeurtenissen is de verschijning van Maria als de Onbevleete Ontvangenis in 1858 aan de 14-jarige Bernadette Soubirous in Lourdes, waarbij een bron ontstond die wonderbaarlijk water voortbracht. Minder bekend, maar even indrukwekkend, zijn de Mariaverschijningen die 28 jaar eerder plaatsvonden in de kapel van een klooster aan de Rue du Bac in Parijs. In de stilte van de nacht verscheen daar de Heilige Maagd aan Catherine Labouré, een jonge, eenvoudige non. Tijdens deze heilige momenten openbaarde Maria de Wonderdadige Medaille, die voor velen een krachtig symbool werd van geloof, hoop en bescherming en voor sommigen zelfs van genezing.

Catherine Labouré

Catherine Labouré wordt geboren op 2 mei 1806 in een arm boerengezin in het plaatsje Fain-Lès-Moutiers in de Franse provincie Bourgondië. Ze is het negende kind uit een gezin van elf. Op negenjarige leeftijd verliest ze haar moeder. Na de uitvaart grijpt het verdrietige meisje het Mariabeeld van haar moeder van de kast, omhelst het en vraagt de Heilige Maagd om de plaats van haar moeder in te nemen. Vanaf haar twaalfde zorgt ze voor het gezin en neemt ze de huishoudelijke taken op zich. Al op jonge leeftijd voelt ze een diep religieuze roeping en ze gaat

Catherine Labouré

daarom graag naar de heilige mis. Op haar achttiende heeft ze een mysterieuze droom: ze bevindt zich in een kerk waar een priester de heilige mis opdraagt. Nadat de mis is afgelopen, wenkt de priester haar om dichterbij te komen. Maar Catherine durft niet. Ze draait zich om en wil de kerk verlaten. Net voordat ze bij de deur is, spreekt de priester haar toe: 'Je ontwijkt me nu, maar op een dag zul je naar me toe komen. God heeft plannen voor jou. Vergeet het niet.'

Deze droom blijft levendig in Catherine's gedachten hangen, maar ze begrijpt hem pas een tijd later, wanneer ze een bezoek brengt aan het huis van de Dochters van Liefde (een zustercongregatie die zich inzet voor liefdadigheid en zorg voor de armen) in Châtillon-sur-Seine. Daar herkent ze tot haar grote verbazing de priester uit haar droom op een portret aan de muur. Hij blijkt de heilige

Kapel van de Wonderdadige Medaille

Vincentius a Paulo (1581-1660) te zijn, die samen met de heilige Louise de Marillac in 1633 de zustercongregatie de Dochters van Liefde oprichtte. Voor Catherine Labouré is dit de bevestiging dat ze God wil dienen. De roeping om het klooster in te gaan, kan ze niet langer negeren. Het kost haar nog wel veel moeite om haar vader te overtuigen, maar uiteindelijk gaat hij akkoord. Op 21 april 1830, op 23-jarige leeftijd, treedt Catherine Labouré toe tot het klooster van de Dochters van Liefde aan de Rue du Bac in Parijs, waarmee een nieuwe fase in haar leven begint. Op 18 juli, aan de vooravond van het feest van de heilige Vincentius a Paulo, verdeelt de moeder-overste kleine stukjes linnen van het koorhemd van de heilige onder de kloosterzusters. Catherine scheurt haar stukje in tweeën, steekt een van de stukjes in haar mond en slikt het door. Daarna bidt ze tot de heilige Vincentius met de vraag of ze Maria zou mogen zien. Met die gedachte valt ze in slaap.

De eerste verschijning

In de nacht van 18 op 19 juli wordt Catherine Labouré gewekt door een zachte kinderstem die haar naam roept. Ze opent haar ogen en ziet een jong kind naast haar bed staan, gekleed in het wit en stralend als een engel. 'Zuster Labouré,' zegt het kind, 'kom met mij mee naar de kapel. De Heilige Maagd wacht op u.' Haastig kleedt Catherine zich aan en volgt het mysterieuze kind naar de kapel, waarvan de deur moeiteloos opengaat met alleen een knip van de vingers. Eenmaal binnen ziet ze dat alle kaarsen en lampen branden, alsof elk moment de Middernachtmis kan beginnen. Maar de Heilige Maagd is nergens te bekennen. Het kind leidt haar naar het priesterkoor, tot vlak bij de leunstoel van de geestelijke. Daar knielt Catherine neer en bidt, totdat ze een zacht geruis hoort dat lijkt op het ritselen van zijde. 'De Gezegende Moeder is hier. Ze wil met u praten', klinkt de stem van het kind weer. Catherine kijkt op en ziet Maria in de leunstoel zitten. Zo snel als ze kan staat de kloosterzuster op, knielt bij Maria neer en legt haar handen op de knieën van de Heilige Maagd. Een lang gesprek volgt, waarin Maria haar vertelt dat God een opdracht voor haar heeft die niet eenvoudig zal zijn. Maria vraagt haar om vertrouwen te hebben en niet bang te zijn. Ook spreekt de Heilige Maagd over slechte tijden die Frankrijk zullen treffen. Terwijl ze dit vertelt, is een groot verdriet op haar gezicht te lezen. 'Het kruis zal geminacht en neergeworpen worden', vertelt Maria verder. 'Er zal bloed vloeien

en alles zal verloren lijken, maar vrees niet en blijf vertrouwen houden, want ik zal bij jullie zijn en de zijde van God zal heropend worden.' Vervolgens wijst ze naar het altaar en zegt: 'Kom naar de voet van dit altaar. Hier zullen genaden worden uitgestort over alle mensen, groot en klein, die er met vertrouwen en toewijding om vragen.' Aan het einde van het gesprek vraagt Maria aan Catherine om alles wat ze zojuist gehoord heeft aan haar biechtvader te vertellen. Dan vervaagt de Heilige Maagd als waterverf in de regen, terwijl de kaarsen en de lichten langzaam

doven. De klok slaat twee uur als Catherine haar bed weer opzoekt.

'Dit was het gelukkigste moment van mijn leven', verklaart Catherine later over de nacht waarin ze Maria voor het eerst ontmoette. 'Onmogelijk kan ik onder woorden brengen wat ik daarin zag en voelde.' De volgende dag deelt ze haar ervaring met haar biechtvader, pater Aladel. Hij gelooft haar echter

niet en wuift de nachtelijke ontmoeting weg als verbeelding. Een week later breekt onverwacht de julirevolutie uit, een opstand van het volk tegen de Franse koning Karel X. Chaos raast als een orkaan door de straten en bloed vloeit, precies zoals Maria voorspelde. Oproerlingen vervolgen ook priesters en geestelijken, maar de Dochters van Liefde komen ongedeerd door de zware periode. Op 2 augustus treedt koning Karel X als gevolg van de opstand af.

De tweede verschijning

Op zaterdag 27 november 1830, om half zes 's avonds, bevinden de kloosterzusters zich in de kapel voor het avondgebed. Moeder-overste heeft zojuist het eerste deel van het gebed voorgelezen, als voor Catherine plotseling een doodse stilte valt. Dan, als een zacht briesje, hoort ze opnieuw het ruisende geluid van zijde. De Heilige Maagd verschijnt, zwevend in de ruimte, staande op een bol. Onder haar voeten verplettert ze een slang. De lange sluier die ze over haar hoofd draagt, reikt tot op haar voeten. In haar handen houdt ze een gouden bol vast met bovenop een kruis. Met haar blik naar de hemel gericht, smeekt ze genaden af, terwijl ze de bol aan de Hemelse Vader aanbiedt. Plotseling verschijnen er ringen aan haar vingers, bedekt met glanzende stenen die vanuit het middelpunt beginnen te stralen. De gouden bol verdwijnt en Maria laat haar armen zakken, waarbij ze haar handen uitstrekt naar de bol waarop ze staat. De stralen uit de ringen schitteren zo fel dat Maria's voeten niet meer te zien zijn. Dan richt ze haar blik op de kloosterzuster en zegt: 'De kleine bol stelt de wereld voor, in het bijzonder Frankrijk en al haar inwoners. De stralen uit mijn handen zijn de genaden die ik schenk aan hen die erom vragen.' Terwijl de stralen blijven fonkelen, verschijnt er een goudkleurig

*'Iedereen die deze
medaille met vertrouwen
draagt, zal grote genaden
ontvangen'*

De stoel waarop Maria verscheen

ovaal rondom de Heilige Maagd, omgeven door woorden, geschreven in gouden letters: “O Maria zonder zonden ontvangen, bid voor ons die onze toevlucht tot u nemen.” ‘Laat een medaille maken naar het model dat je nu voor je ziet’, zegt de Heilige Maagd. ‘Iedereen die deze medaille met vertrouwen zal dragen, zal grote genaden ontvangen.’

Maria toont Catherine ook de achterkant van de medaille, met in het midden een grote letter M (Maria) en daarboven een kruis. Onder de letter M zijn twee harten te zien, één omringd door een doornenkroon en de andere doorstoken met een zwaard. Het zijn de harten van Jezus en Maria. Rondom het ovaal prijken twaalf sterren die de apostelen symboliseren. Ook van deze tweede verschijning brengt Catherine verslag uit aan haar biechtvader, die, ondanks de voorspelde julirevolutie, alles wederom afdoet als fantasie. ‘Als je Maria wilt eren, leef dan deugdzzaam en volg haar voorbeeld, in plaats van je te verliezen in fantasierijke verschijningen’, adviseert hij haar. Een maand later verschijnt Maria voor de derde maal aan de kloosterzuster, haar vertellend dat dit de laatste keer is dat ze haar zal zien. ‘Maar mijn liefde zal blijven en mijn genade zal groot zijn en je zult mijn stem horen tijdens je gebeden’, belooft ze.

De Wonderdadige Medaille

Het einde van Catherine Labouré's seminarie nadert en na haar plechtige inkledingsceremonie verlaat ze het klooster aan de Rue du Bac en vertrekt naar Hospice d'Enghien in Reuilly, een arme wijk van Parijs. Daar komt ze op 5 februari 1831 aan en zal ze de rest van haar leven doorbrengen in dienst van armen en behoeftigen. Omdat haar innerlijke stem blijft aandringen op het slaan van de medaille, blijft ze de wens van de Heilige Maagd onvermoeibaar onder de aandacht van pater Aladel brengen. Uiteindelijk bespreekt hij de kwestie met een collega en zoekt hij verbinding met de aartsbisschop van Parijs. In 1832 krijgt pater

Aladel toestemming van de aartsbisschop om de medaille te laten slaan. Op 30 juni 1832 zijn de eerste medailles een feit. Ze arriveren te midden van een cholera-epidemie die Parijs teistert sinds maart 1832 en vele levens eist. Zodra de medailles worden afgeleverd, delen de Dochters van Liefde ze uit aan de zieken. Een reeks wonderen volgt en in korte tijd neemt de epidemie af. Ook paus Gregorius XVI ontvangt medailles, die hij vervolgens uitdeelt aan mensen die hem bezoeken.

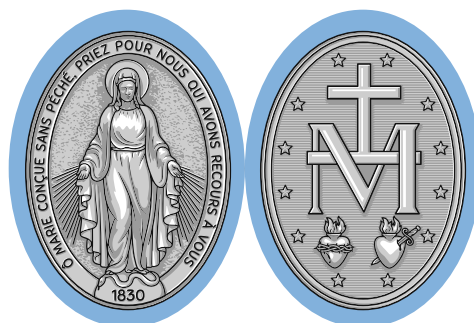
Zeven jaar later zijn er al meer dan tien miljoen medailles verspreid en komen de verhalen van bescherming, genezingen en allerlei andere verkregen gunsten van over de hele wereld. De aartsbisschop besluit om de term “Wonderdadige Medaille” officieel vast te leggen. Hoewel Catherine zich bewust is van de wonderen die door de medaille worden veroorzaakt, blijft ze bescheiden en kiest ze ervoor om anoniem te blijven. Ze beschermt haar geheim zorgvuldig. Het enige wat ze wil, is nederig haar taken uitvoeren terwijl ze zich wijdt aan de zorg voor zieken en ouderen. Men zegt dat Bernadette Soubirous, terwijl ze in 1858 op veertienjarige leeftijd in de grot van Massabielle de bekende Mariaverschijning waarneemt, de Wonderdadige Medaille om haar hals draagt. Alsof de verschijning aan

Catherine Labouré de grote gebeurtenis van Lourdes heeft voorbereid. ‘De dame van de grot is aan mij verschenen, zoals ze op de Wonderdadige Medaille staat’, verklaart Bernadette. Zowel de bron die na de verschijning aan Bernadette in Lourdes is ontstaan als de Wonderdadige Medaille, zijn een eeuwigdurende en onuitputtelijke bron van hemelse genaden geworden.

Dood & zaligverklaring

Kort voor haar overlijden deelt Catherine Labouré haar superieur mee dat zij de zuster is die de verschijning heeft gezien die leidde tot de Wonderdadige Medaille. Op de vraag of ze bang is voor de dood, antwoordt ze: ‘Waarom zou ik bang zijn om Onze Lieve Heer, Zijn Moeder en de heilige Vincentius te ontmoeten?’ Op 31 december 1876

‘Dit was het gelukkigste moment van mijn leven, onmogelijk kan ik mijn emoties daarover onder woorden brengen’

Het lichaam van Catherine Labouré

sterft ze zoals ze was: zacht en vredig. Pas na Catherine's overlijden maakt haar superieur haar goed bewaarde geheim over de Mariaverschijning bekend. Door deze bekendmaking, die zich als een lopend vuurtje verspreidt, trekt haar uitvaart op 3 januari 1877 een grote menigte, waaronder een vanaf de geboorte verlamd kind dat geneest door de kist aan te raken. Catherine Labouré wordt begraven in een grafkelder onder de kapel van de Dochters van Liefde in d'Enghien-Reuilly.

Ruim 56 jaar na haar overlijden wordt de kist van Catherine, met het oog op haar zaligverklaring, opengemaakt. Verbazingwekkend genoeg blijkt haar lichaam in perfecte staat te verkeren. Zelfs haar ogen, hoewel ingevallen, zijn ongeschonden gebleven; de ogen die Maria aanschouwden zijn nog net zo blauw als bij leven. Op 28 mei 1933 wordt Catherine Labouré zalig verklaard door paus Pius XI en op 27 juli 1947 volgt haar heiligverklaring door paus Pius XII. Het lichaam van de heilige Catherine Labouré rust in een glazen reliekschrijn, rechts van het altaar, in de kapel van de Wonderdadige Medaille aan de Rue du Bac 140. Daar bevindt ze zich onder het beeld van Maria met de gouden wereldbol, de Heilige Maagd waarmee ze zo innig verbonden is. In dezelfde kapel, aan de linkerkant van het altaar, ligt het lichaam van St. Louise de Marillac. Aan de rechterkant van Catherines lichaam staat in een kleine kapel het altaar met een reliekschrijn waarin het hart van Sint Vincentius a Paulo wordt bewaard. •

Rue du Bac 140

Een bezoek aan de kapel aan de Rue du Bac is absoluut de moeite waard als je in Parijs bent. Zodra je het terrein betreedt, voel je al de bijzondere sfeer die er heerst. De geluiden van de drukke stad vervagen en maken plaats voor de trillingen van eerbied en devotie die hier in vele jaren zijn ontstaan. Elke dag verwelkomt de kapel talloze pelgrims van over de hele wereld. Er is een speciale ruimte waar je medailles, gebedskaartjes, Ansichtkaarten, boeken, brochures en dvd's kunt kopen, allemaal in verschillende talen en voor een betaalbare prijs. Als ik in Parijs ben, sla ik de Rue du Bac 140 nooit over en koop er altijd een aantal zakjes medailles die ik graag uitdeel aan mensen die ze nodig hebben.

Website kapel aan de Rue du Bac:

www.chapellenotredamedelamedaillemiraculeuse.com

Impressie van de kapel: www.youtube.com/watch?v=aTnzclRultc&t=32s

Filmpje over de verschijningen: www.youtube.com/watch?v=C2pF5XhNSJk